

عنوان مقاله:

مقایسه رویکرد یک جانبه گرایی و چندجانبه گرایی ایالات متحده در قبال پرونده هسته ای ایران

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات سیاسی و بین المللی، دوره 9، شماره 31 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

حامد عامری گلستانی - عضو هیئت علمی گروه علوم سیاسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز، اهواز.

بهروز شجاعی - فارغ التحصیل کارشناسی ارشد روابط بین الملل دانشگاه آزاد اسلامی، مرکز تسوج

خلاصه مقاله:

چکیده برنامه هسته ای ایران، یکی از موضوعهای مهم در رابطه آمریکا و ایران پس از انقلاب اسلامی است. رویکردهای مختلف آمریکا در قبال این پرونده نقش مهمی در فراز و فرود آن داشته است. دو رویکرد «یک جانبه گرایی» و «چندجانبه گرایی» از جمله مهم ترین آن هاست. در دوره جرج دبلیو بوش، آمریکا با پی گیری سیاست های یک جانبه گرایانه، هژمون شدن را دنبال می کرد. در سال های آخر بوش، سیاست این دولت به دلیل ناکارآمدی های آن در خاورمیانه، رو به چندجانبه گرایی گذاشت، که البته رویکردی قوی نبود. اوباما سیاست های چندجانبه را در زمینه های مختلف؛ از جمله پرونده ایران دنبال کرد و مذاکره با ایران، و همکاری با کشورهای ۵+۱ حاصل چندجانبه گرایی آمریکا و تغییر در سیاست های ایران بود. این مقاله، با روش مقایسه ای، به دنبال مقایسه این دو رویکرد اساسی با این پرسش است که «رویکردهای دولت بوش و اوباما در قبال پرونده هسته ای ایران، چگونه با هم قابل مقایسه اند؟» با این فرضیه که «در مقایسه میان سیاست آمریکا در قبال پرونده هسته ای ایران، «هژمونیک گرایی و نظامیگری» شاخص های مهم یک جانبه گرایی و «همکاری و نهادگرایی بین المللی»، شاخص های مهم چندجانبه گرایی هستند.»

کلمات کلیدی:

واژه های کلیدی: یک جانبه گرایی، چندجانبه گرایی، ایالات متحده، ایران، پرونده هسته ای، تحریم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1397392>

